

ПЕРЕКОНАННЯ КОНТЕНТОМ ЯК ОСНОВА ПУБЛІКАЦІЙ

Оксана Подаряща

*Львівська філія Національного університету культури і мистецтв,
вул. Кушевича, 5, м. Львів, 79000, Україна,
e-mail: marimax46@mail.ru*

Проаналізовано переконання контентом – базисний принцип журналістики, який намагається продати ту чи іншу подію без відтінків сумніву, але з емоційним забарвленням. В основу аналізу покладено матеріали зарубіжних друкованих мас-медіа, телебаченням і радіомовлення про Євромайдан; у цих матеріалах переконання як об'єкт текстів виступають у вигляді доктрини чи твердження, в яке автор твердо вірить.

Ключові слова: аудиторія, Євромайдан, контент, мас-медіа, переконання, текст.

Необхідно зазначити, що невинний розвиток сучасних електронних мас-медіа – зокрема, телебачення і радіомовлення – дає можливість не лише висвітлювати певні події з будь-яких, навіть найбільш віддалених куточків світу, але й впливати на свідомість тих, хто отримує повідомлення. Широкий спектр перспектив впливати на свідомість та поведінку суспільства визначає найважливішу функцію медіа. Очевидним є й те, що теле- і радіомовлення працюють часто задля досягнення політичних цілей: формування у суспільства відчуття власної гідності, прагнення до свободи, сприяння у розумінні подій у різних сферах діяльності; медіа можуть і духовно поневолювати, подавати спотворену інформацію, залякувати суспільство, загострювати суспільні конфлікти, поширювати паніку і страх тощо.

На практиці телебачення і радіо стали чи не основним механізмом розповсюдження інформаційних потоків, які так чи інакше впливають на формування громадської думки. Абраам Моль зазначав: „... ЗМІ фактично контролюють всю нашу культуру, пропускаючи її через свої фільтри, виділяють окремі елементи із загальної маси культурних явищ і надають їм особливої ваги, підвищують цінність іншої, поляризуючи таким чином все поле культури. Те, що не потрапило в канали масової комунікації в наш час майже не робить впливу на розвиток суспільства...” [1, с. 193].

Тобто, в сучасному світі всі піддаються впливу.

Об'єктом нашого невеличкого дослідження є принцип переконання контентом у мас-медіа. Предметом – публікації в закордонних мас-медіа про Євромайдан як втілення принципу переконання контентом.

Події Євромайдану в Україні привернули увагу всього світу до маловідомої раніше країни, яка до цього асоціювалася насправді з непритаманними для неї символами чи поняттями. За цими подіями стоять люди – український народ, який творив ці події. Надзвичайно важливим для України було те, що матеріали про Україну з'являються

у провідних американських виданнях (наприклад, у *“The Wall Street Journal”*, *“USA Today”*, *“The Washington Post”*, *“The New York Times”*, *“New York Post”* та інших).

Саме тому у матеріалах при висвітленні подій на Майдані цільовою аудиторією, на яку насамперед поширювалась ідея впливу змістом, виступало суспільство загалом тих країн, аудиторія яких володіє англійською мовою. Через те, що йдеться насамперед про інтернет-версії матеріалів, можна передбачити, що подібні тексти мали б зацікавити таку аудиторну верству, якій бракує точної, правдивої, своєчасної та оперативної інформації про Україну, яка прагне отримати якщо не достовірні, то збалансовані факти про події в нашій країні.

Цікавою, на наше переконання, є стаття про значиму подію на Майдані *“Meet the man who forced Ukraine’s president to run for his life”* (*“Познайомтеся з людиною, яка змусила президента України рятуватися втечею”* – *New York Post*, 25 лютого 2014) [12]. Увагу привертає експресивність заголовка, адже саме такі заголовки інтригують, вплив таких заголовків на свідомість безсумнівний. Треба віддати належне журналістам Reuters за достовірність, інформативність матеріалу, експресивність змісту загалом. Тепер світ знає – „Володя Парасюк – 26-тирічний хлопець із західного міста Львова, який не вважає себе героєм, бо він говорить від імені понад 80-ти героїв, які загинули впродовж трьох днів від рук міліції Януковича”, – пише *New York Post*. Звернення Парасюка названо у статті „імпровізованою електризуючою промовою” в якій Володимир засудив „рукостискання з цим убивцею”. „Ми, звичайні люди, говоримо до політиків, які стоять позаду нас: ніякий Янукович не буде президентом протягом цілого року”, – стаття продовжується словами промови Парасюка. – „До жаху лідерів опозиції, емоційне звернення Парасюка, яке кілька разів переривалося, коли він згадував загиблих товаришів, торкнулося глибокого акорду багатотисячного зібрання людей на площі Незалежності, які заревли своїм затвердженням” – йдеться далі. Світ тепер не тільки побачив і почув з теленовин про події в Україні, але й був поінформований авторитетним друкованим виданням про щирі та сміливі наміри народу бути вільним.

На нашу думку, в роботі журналістів США при висвітленні подій на Майдані варто відзначити об’єктивність і навіть їхню певну солідарність з українськими протестувальниками, про що свідчать такі матеріали як *“Nurse who tweeted being shot in neck survives”* (*“Поранена в шию медсестра, яка написала про це в Твіттері, виживає”* – *New York Post*, 20 лютого 2014) [10]. „КІІВ, Україна – „Я вмираю”, – Олеся Жуковська, 21-річний доброволець медик, написала у Twitter, кілька хвилини після того як була поранена пострілом в шию кулею снайпера під час кровопролитних зіткнень, які спалахнули в центрі української столиці між демонстрантами і міліцією” – повідомляється у статті. – „Вона стала символом тримісячного протесту проти уряду президента Віктора Януковича і рухом для налагодження тісніших зв’язків із Заходом і прав людини”, – ці слова засвідчують той факт, що у висвітленні подій вже є усвідомлення закордонними ЗМІ, як жахливості становища – в центрі столиці України вбивають медиків, які надають допомогу пораненим, так і самої суті протестів в Україні. „Ми виступаємо за свободу, за свої права, за соціальну незалежність, за демократію, за свободу слова, за все, для нормального життя”, – сказала вона агентству Associated Press на лікарняному

ліжку в Києві... Я аполітична, я не член якоїсь партії. Я просто з людьми,” - слабка і бліда на вид Жуковська, її шия перев’язана, розповів АР... „Я не могла дивитися на це по телевізору. Я повинна бути з людьми”.

Отже, саме тексти з репортажним началом, тексти про конкретні випадки і спілкування безпосередньо з учасниками подій, дають можливість світу зрозуміти винятковість протистояння на Майдані. Цікавим з репортажної точки зору є матеріал “Freed former Ukraine PM speaks to protesters” (“Звільнена колишня прем’єр-міністр України звертається до протестуючих” – New York Post, 22 лютого 2014) [11]. „Через кілька годин після свого звільнення з в’язниці, колишній український прем’єр-міністр та головна постать опозиції Юлія Тимошенко постала перед захопленим натовпом протестувальників у столиці України в суботу, висловлюючи шану демонстрантам, які були вбиті на цьому тижні, і закликаючи протестуючих, продовжувати займати площу. Свою промову до близько 50000 зібрання, вона здійснила в інвалідному кріслі через важкі проблем з хребтом від яких вона страждала впродовж 2-х з половиною років позбавлення волі, що було останньою приголомшуючою подією в швидкому розвитку української політичної кризи... У суботу, Тимошенко виглядала виснаженою і голос часто тремтів, але її здатність до яскравих слів була вражаючою. „Ви герої, ви найкраще в Україні,” – вона говорить про тих, хто загинув в результаті протистояння. Міністерство охорони здоров’я зробило заяву в суботу, щодо кількості загиблих в ході зіткнень між демонстрантами і міліцією, які включали снайперські атаки досягли 82 осіб... „Ні в якому разі ви не маєте права покинути Майдан, поки ви не закінчили, все, що планували зробити,” – сказала вона... Її заклик до продовження протестів і непокору Януковичу залишає невирішеною долю України, 46000000 нації, що має величезне стратегічне значення для Росії, Європи і США... „Ми виграли, тому що ми боролися за наше майбутнє,” – сказав лідер опозиції Віталій Кличко до ейфоричного багатотисячного зібрання на площі Незалежності в Києві. У холод, під сильним дощем, протестуючі, які стояли протягом тижнів і місяців, щоб чинити тиск на президента, вітали один одного голосно викрикуючи „Слава Україні!”... Антиурядові демонстрації по всій країні вилили свій гнів на статуї радянського засновника Володимира Леніна. Використовуючи мотузки і лом, збили їх з п’єдесталів в декількох містах і селищах. Статуї Леніна досі стоять на території колишнього СРСР, і вони сприймаються як символ влади Москви. Минулого тижня спостерігалося найбільш жорстоке насильство в Україні після розпаду Радянського Союзу чверть століття тому. На майдані Незалежності в суботу, протестувальники покладали горами квіти на труни мертвих. „Це герої України, які віддали свої життя, щоб ми могли жити в іншій країні без Януковича, – сказав протестувальник Віктор Федорук, 32 роки. – Їх імена будуть записані золотими літерами в історії України”.

Власне, в цих матеріалах, на нашу думку, переконання було використано як безпосередній елемент впливу на аудиторію. Переконання – процес логічного обґрунтування, з метою домогтись результату. В процесі переконання наводяться факти, аргументи, роз’яснення. Переконання передбачає активну участь суб’єкта, бо йому пропонується ряд доводів, які він осмислює і приймає або відкидає [1].

Переконання аудиторії мас-медіа є основним завданням маніпулятора. Для цього необхідно насамперед привернути увагу потенційної аудиторії до повідомлення. Потім треба, щоб людина запам'ятала це повідомлення, бо переконливо те, що залишається в пам'яті. Очевидно, що для цілей маніпуляції переконанням однаково важливими є прийоми залучення і утримання уваги на повідомленні („захоплення” аудиторії). Саме таким чином вдається відволікти увагу від інших повідомлень – таких як, наприклад, пропаганда російських ЗМІ. Висвітлюючи правдиво дійсні події, підтвержені фактами, донесення меседжу учасників або постраждалих під час буремних подій на Майдані допомагають домогтися, щоб людина аналізувала контент, а з часом розуміла, де неправда.

Хоча висвітлення подій на майдані часто носить суто інформативний характер. Наприклад, матеріали „Protesters topple, decapitate Lenin statue in Kiev” („Протестувальники обезголовили пам'ятник Леніну в Києві” – New York Post, 8 грудня 2013) [2], „Ukraine descends into chaos after cops fire on protesters” („Україна занурюється в хаос після того, як міліція відкрила вогонь по протестувальниках” – New York Post, 22 січня 2014) [3], „Ukrainian protesters attack police stronghold” („Українські протестувальники нападають на спец загони міліції” – New York Post, 25 січня 2014) [4], „Kiev explodes as fiery protests leave 25 dead” („Київ вибухає після того, як 25 осіб загинули внаслідок вогняних протестів” – New York Post, 18 лютого 2014) [5], „Ukraine's army chief sacked amid fears of civil war” („Начальник штабу сухопутних військ України звільнений на тлі побоювань громадянської війни” – New York Post, 19 лютого 2014) [6], „Ukraine president, protest leaders agree on truce” („Президент України, лідери протесту домовляються про перемир'я” – New York Post, 19 лютого 2014) [7], „Ukraine sees deadliest day since breakup of USSR” („Україна переживає найсмертоносніший день з часу розпаду СРСР” – New York Post, 20 лютого 2014) [8], „Ukraine opposition signs crisis deal, but streets resist” („Українська опозиція підписує кризову угоду, але вулиці протистоять” – New York Post, 21 лютого 2014) [9]. Тут мас-медіа загалом часто схильні акцентувати увагу на агресії і конфліктних ситуаціях, витісняючи з інформаційного поля дивовижні прояви добра, які мали місце на Майдані, – солідарність, взаємодопомогу, самопожертву.

Отже, важливою є адекватність висвітлених подій закордонними мас-медіа – радіомовлення і телебачення, зокрема, і контекст наших дій, дій людей, які є українцями, людей, які найбільш зацікавлені в розвитку Батьківщини. У глобальному світі кожне, навіть на перший погляд суто локальне, явище залежить від чинників і подій, які відбуваються за тисячі кілометрів. Подальший розвиток подій в Україні залежить не лише від результатів протистояння і домовленостей, досягнутих українськими політиками, але так само і від кроків, до яких готові вдатися ключові політики на міжнародній арені – зокрема, й від позиції Заходу. Західні ж політики, на відміну від своїх українських колег, зважають на громадську думку, яка не в останню чергу залежить від роботи мас-медіа. Саме тому висвітлення революційних процесів в Україні авторитетними закордонними друкованими мас-медіа, телебаченням і радіомовленням впливають на подальший розвиток подій в Україні.

Список використаної літератури

1. Кара-Мурза С. Г. Манипуляция сознанием [Электронный ресурс] / С. Г. Кара-Мурза. – Режим доступа: http://www.kara-murza.ru/books/manipul/manipul_content.htm. – Назва з екрана (20.12.2013).
2. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://nypost.com/2013/12/08/protesters-topple-decapitate-lenin-statue-in-kyiv/>
3. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://nypost.com/2014/01/22/2-killed-in-ukraine-as-cops-fire-on-protesters/>
4. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://nypost.com/2014/01/25/judgment-day-dawns-in-ukraine-as-protests-continue/>
5. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://nypost.com/2014/02/18/ukraine-anti-government-protests-turn-deadly/>
6. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://nypost.com/2014/02/19/ukraine-leader-names-new-army-chief-after-violent-clashes/>
7. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://nypost.com/2014/02/19/ukraine-president-protest-leaders-agree-on-truce/>
8. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://nypost.com/2014/02/20/despite-truce-violence-erupts-in-kyiv-again/>
9. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://nypost.com/2014/02/21/ukraine-presidency-says-deal-to-end-crisis-reached/>
10. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://nypost.com/2014/02/21/nurse-who-tweeted-being-shot-in-neck-survives-becomes-symbol/>
11. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://nypost.com/2014/02/22/former-ukraine-pm-released-from-jail-as-hiding-president-cries-coup/>
12. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://nypost.com/2014/02/25/meet-the-man-who-forced-ukraines-president-to-run-for-his-life/>

Стаття надійшла до редколегії 10.09.15

Прийнята до друку 05.10.15

BELIEFS BY CONTENT AS THE BASIS OF PUBLICATIONS

Oksana Podaryascha

Lviv branch of the National University of Culture and Arts,

Kushevycha Str., 5, Lviv, 79000, Ukraine,

e-mail: marimax46@mail.ru

The article deals with the notion of persuasion by means of content as a core principle of journalism that tries to present this or that event without shades of doubt but emotionally colored.

It is demonstrated that spontaneous persuasions are ordinary ones that were not subjected to the critical consideration. Persuasion in the mass media is the process or skill, the search of influence on thoughts and behavior of a person by means of consideration or meaningful appeal. Persuasion in the mass media often is turned into manipulation that brings persuasion to an extreme when a journalist benefits at the expense of audience.

The basis of the analysis is the foreign mass media materials about Euromaidan. In these materials persuasion serves as the aspect of doctrine or statement in which the author firmly believes. The political

communicative content is characterized by management of mass political communications which is carried out by means of the mass media. It is settled out that influencing authority, and shaping public opinion, the mass media remain as an important tool of social management; its significance depends on the conditions of the existing political system activity. As a whole, content in the mass media is an important component of governmental and non-governmental administrative activity which aims to ensure the mutual understanding between those who govern and those who administer subsystems for enhancing their efficiency. The most known technical means of political communicative content are dissemination of materials through various channels of communication, especially the media.

A kind of associative pairs that are persistent ideas about the existence of common or similar causal relationships in the events related to Ukraine and other countries which together constitute the associative pair are traced in the journalists' publications. Through the prism of Euromaidan Ukraine is considered as a young but potentially attractive country that is characterized by unstable political situation and polarized society. The journalists have regarded Euromaidan as a significant democratic impulse that will give a chance to European integration of the country.

In the geopolitical dimension Ukraine is regarded as a strategically important country, stressing that the EU countries are interested in maintaining their influence in this large Eastern European country. The journalists consider Euromaidan as the real threat of a new confrontation in the spirit of the Cold War.

The method of contextual analysis which allowed to take into account the discourse of each publication is used along with the analysis of the content and quantitative correlation of materials about Euromaidan. Many associations serving as an element of content filling of the country image through Euromaidan generate the reader's corresponding ideas about our country.

Key words: audience, Euromaidan, content, mass media, persuasion, text.